

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 51/2024 van 6 juni 2024

Betreft: Advies m.b.t. een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 juni 2017 dat de lijst van de andere aan rapportering onderworpen rechtsgebieden en de lijst van de deelnemende rechtsgebieden vastlegt, met het oog op de toepassing van de wet van 16 december 2015 tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen, door de Belgische financiële instellingen en de FOD Financiën, in het kader van een automatische uitwisseling van inlichtingen op internationaal niveau en voor belastingdoeleinden (CO-A-2024-158)

Sleutelwoorden: doorgifte van gegevens aan een derde land - passende waarborgen - doelbinding - minimale gegevensverwerking en juistheid van gegevens - opslagbeperking - beperking inzake verdere doorgiften - rechten van de betrokkenen - verweermiddelen

Vertaling¹

Inleiding

De aanvrager heeft het advies gevraagd van de Autoriteit met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 juni 2017 dat de lijst van de andere aan rapportering onderworpen rechtsgebieden en de lijst van de deelnemende rechtsgebieden vastlegt, met het oog op de toepassing van de wet van 16 december 2015 tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen, door de Belgische financiële instellingen en de FOD Financiën, in het kader van een automatische uitwisseling van inlichtingen op internationaal niveau en voor belastingdoeleinden* (hierna "het ontwerp").

Het ontwerp beperkt zich tot de uitbreiding van het toepassingsgebied van de wet van 16 december 2015 *tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen, door de Belgische financiële instellingen en de FOD Financiën, in het kader van een automatische*

¹ Voor de oorspronkelijke versie van de tekst, die collegiaal werd gevalideerd, cf. de Franse versie van de tekst, die beschikbaar is in de FR-versie van de rubriek "adviezen" van de website van de Autoriteit.

uitwisseling van inlichtingen op internationaal niveau en voor belastingdoeleinden (hierna "de wet van 16 december 2015") tot vier nieuwe rechtsgebieden buiten de Europese Unie. Het ontwerp heeft in principe geen gevolgen voor de regeling van automatische gegevensuitwisselingen op internationaal niveau voor belastingdoeleinden, die in toepassing van het relevante (nationale en internationale) wettelijk kader worden uitgevoerd.

In deze omstandigheden beperkt de Autoriteit zich tot het maken van algemene opmerkingen over de passende waarborgen waaraan moet worden voldaan bij internationale doorgiften van gegevens naar derde landen buiten de Europese Unie, op basis van artikel 46.2.a) van de AVG, en van meer specifieke opmerkingen ter illustratie van de algemene opmerkingen.

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"), aanwezig: de dames Juline Deschuyteneer, Cédrine Morlière, Nathalie Raghenno en Griet Verhenneman, en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op artikel 43 van het reglement van interne orde volgens hetwelk de beslissingen van de Autorisatie- en Adviesdienst bij meerderheid van stemmen worden genomen;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Vincent Van Peteghem, vice-eersteminister en minister van Financiën, ontvangen op 24 april 2024;

Brengt op 6 juni 2024 het volgende advies uit

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Zoals de titel aangeeft, beoogt het ontwerp een wijziging van het koninklijk besluit van 14 juni 2017 tot uitvoering van de wet van 16 december 2015 *tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen, door Belgische financiële instellingen en de FOD Financiën, in het kader van een automatische uitwisseling van inlichtingen op internationaal niveau en voor belastingdoeleinden* (hierna de "wet van 16 december 2015"). Het gaat om de uitbreiding van het toepassingsgebied van de genoemde wet met vier nieuwe rechtsgebieden, namelijk Georgië, Kenia, Moldavië en Oekraïne. Deze aan rapportering onderworpen nieuwe rechtsgebieden zullen de inlichtingen bedoeld in de wet van 16 december 2015 voor het eerst aan België moeten verstrekken in 2024, met betrekking tot het aanslagjaar 2023.
2. Het koninklijk besluit van 14 juni 2017 dat het ontwerp beoogt te wijzigen, maakte reeds het voorwerp uit van advies nr. 30/2017 van 14 juni 2017² van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, voorganger in rechte van de Autoriteit. Twee andere wijzigingen van dit Koninklijk Besluit, met dezelfde reikwijdte als het voor advies voorgelegde ontwerp, werden door de Autoriteit onderzocht in advies nr. 38/2020 van 15 mei 2020³ en advies nr. 109/2023 van 4 juli 2023⁴.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

3. Aangezien het ontwerp beperkt is tot de uitbreiding van de lijst van aan rapportering onderworpen rechtsgebieden met vier nieuwe staten, merkt de Autoriteit op dat de door het ontwerp beoogde wijzigingen in principe geen invloed hebben op de regelingen voor automatische internationale uitwisseling van gegevens voor belastingdoeleinden die worden uitgevoerd krachtens de wet van 16 december 2015 en, bij uitbreiding, het *Multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in belastingzaken van de OESO - Raad van Europa* (hierna "het Verdrag")⁵ en het *Multilateraal Akkoord tussen bevoegde autoriteiten betreffende de automatische uitwisseling van inlichtingen inzake financiële rekeningen* (hierna "het Multilateraal Akkoord")⁶. Verder merkt de Autoriteit op dat in het adviesaanvraagformulier staat dat "*deze vier rechtsgebieden een positieve beoordeling hebben gekregen of zullen krijgen van het Mondiaal Forum inzake de uitwisseling van inlichtingen en fiscale transparantie op het gebied van vertrouwelijkheid en gegevensbescherming*"⁷. In deze omstandigheden verwijst de Autoriteit met betrekking tot de

² Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-30-2017.pdf>

³ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-38-2020.pdf>

⁴ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-109-2023.pdf>

⁵ Te raadplegen via: https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/la-convention-multilaterale-concernant-l-assistance-administrative-mutuelle-en-matiere-fiscale_9789264115682-fr

⁶ Te raadplegen via: <https://www.oecd.org/tax/exchange-of-tax-information/multilateral-competent-authority-agreement.pdf>

⁷ Zie ook de website van het Forum, te raadplegen via: <https://www.oecd.org/fr/fiscalite/transparence/suivi-pays/>

inhoud van het voor advies voorgelegde ontwerp naar de opmerkingen in de eerder genoemde adviezen nrs. 30/2017, 38/2020 en 109/2023.

4. Het feit dat het ontwerp de regelingen voor de automatische internationale uitwisseling van gegevens voor belastingdoeleinden niet wijzigt, betekent echter niet dat de aanvrager is vrijgesteld van het controleren van de mate waarin het toepasselijke rechtskader (zowel op nationaal als internationaal niveau) daadwerkelijk voldoet aan de vereisten voor de internationale doorgiften van gegevens naar een derde land.
5. In het onderhavige geval heeft de Europese Commissie geen adequaatheidsbesluit genomen krachtens artikel 45 van de AVG met betrekking tot Georgië, Kenia, Moldavië en Oekraïne⁸. Om rechtmatig te zijn, moeten de door het ontwerp beoogde automatische uitwisselingen van gegevens op internationaal niveau dan ook gepaard gaan met passende waarborgen in de zin van artikel 46 van de AVG⁹, zoals de aanvrager aangeeft in zijn adviesaanvraagformulier en in de bijlage bij dat formulier, getiteld "*Wettelijk kader voor de uitwisseling van CRS¹⁰ en gegevensbescherming*"¹¹.
6. Zoals zij reeds heeft benadrukt in haar bovengenoemde advies nr. 109/2023 heeft de Autoriteit bedenkingen bij de rechtmatigheid van internationale doorgiften van financiële gegevens voor belastingdoeleinden in het kader van het Verdrag en het Multilateraal Akkoord. Zij merkt in dit verband ook op dat de aanvrager zich ervan bewust is dat het wettelijk kader voor deze automatische gegevensuitwisselingen moet worden verbeterd/versterkt met betrekking tot de passende waarborgen voor de bescherming van persoonsgegevens. In de bovengenoemde bijlage bij het adviesaanvraagformulier (alsmede in het adviesaanvraagformulier) staat dat "*alle EU-lidstaten momenteel werken aan de verbetering van deze bijlage¹² om de lijst van voorwaarden voorafgaand aan de uitwisseling zoveel mogelijk in overeenstemming te brengen met de door de AVG voorgeschreven voorwaarden.*" De Autoriteit neemt er nota van dat België voornemens is de tekortkomingen te verhelpen met betrekking tot de passende waarborgen in de zin van artikel 46 van de AVG, die voor deze automatische uitwisselingen van gegevens op internationaal niveau en voor belastingdoeleinden moeten worden geboden.

⁸ De lijst van landen waarvoor de Commissie een adequaatheidsbesluit heeft genomen, kan worden geraadpleegd via de volgende link: https://commission.europa.eu/law/law-topic/data-protection/international-dimension-data-protection/adequacy-decisions_en

⁹ In dit geval kunnen het Verdrag en het Multilateraal Akkoord worden aangemerkt als juridisch bindende en afdwingbare instrumenten tussen de bevoegde overheidsinstanties of -organen in de zin van artikel 46.2.a) van de AVG.

¹⁰ « Common Reporting Standard »

¹¹ Het doel van deze bijlage is uit te leggen hoe de Belgische bevoegde autoriteit de implementatie van passende waarborgen organiseert overeenkomstig artikel 46 van de AVG. Dit gebeurt via de kennisgeving die is opgenomen in het Multilateraal Akkoord: door middel van deze kennisgeving eist België van jurisdicties die een partnerjurisdictie willen zijn, als voorwaarde voordat gegevens worden uitgewisseld, dat ze hun belastingbetalers rechten verlenen die vergelijkbaar zijn met de rechten waarin de AVG voorziet.

¹² De Autoriteit begrijpt dat het wettelijk kader voor de uitwisseling van CRS en gegevensbescherming wordt bedoeld.

7. In deze context wenst de Autoriteit enerzijds algemene opmerkingen te maken over de passende waarborgen waaraan internationale doorgiften van gegevens naar derde landen buiten de Europese Unie moeten voldoen, op grond van artikel 46.2.a) van de AVG, in het licht van de recente ontwikkelingen in de nationale jurisprudentie¹³ alsmede de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie¹⁴ en de richtsnoeren van de EDPB¹⁵. Anderzijds maakt de Autoriteit ook meer specifieke/concrete opmerkingen met betrekking tot bepaalde bepalingen van het toepasselijke wettelijk kader, zoals opgenomen in de bijlage bij het adviesaanvraagformulier, ter illustratie van de algemene opmerkingen. Het onderhavige advies zou dan als leidraad of "gids" kunnen dienen bij de onderhandelingen om het internationaal wettelijk kader (het Verdrag en het Multilateraal Akkoord) aan te passen aan de vereisten van de AVG, en in voorkomend geval, voor de aanpassing van de relevante nationale wetgeving.

INTERPRETATIE VAN HET BEGRIP "PASSENDE WAARBORGEN" (art. 46.2.a) van de AVG)

8. Op grond van artikel 44 van de AVG moet elke doorgifte van persoonsgegevens naar een derde land, om rechtmatig te zijn, voldoen aan de bepalingen van hoofdstuk IV van de AVG, maar ook, net als elke verwerking van persoonsgegevens, aan de overige relevante bepalingen van de AVG (in het bijzonder de artikelen 5, 6, 9 en 10). Artikel 46.1 van de AVG bepaalt dat bij ontstentenis van een adequaatheidsbesluit uit hoofde van artikel 45 van de AVG, een doorgifte van persoonsgegevens van een derde land alleen plaatsvinden mits passende waarborgen worden geboden en voor zover de betrokkenen over afdwingbare rechten en bruikbare rechtsmiddelen beschikken. Artikel 46.2.a) van de AVG bepaalt dat de bedoelde waarborgen kunnen worden geboden door een juridisch bindend en afdwingbaar instrument tussen overheidsinstanties of -organen, zonder dat daarvoor een specifieke toestemming van een toezichthoudende autoriteit is vereist.

¹³ Zie het arrest van 20 december 2023 van het Marktenhof en de beslissing ten gronde nr. 61/2023 van de Geschillenkamer van 24 mei 2023 betreffende de doorgifte door de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën van persoonsgegevens aan de Amerikaanse belastingautoriteiten ter uitvoering van het "FATCA"-akkoord, te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-61-2023.pdf>

In zijn arrest van 20 december 2023 heeft het Marktenhof beslissing 61/2023 ten gronde vernietigd, met name omdat de Geschillenkamer niet naar behoren had gemotiveerd waarom zij geen rekening heeft gehouden met de vaststellingen of conclusies van de verslagen van de inspectiedienst. Het Hof heeft de zaak ook terugverwezen naar de Geschillenkamer voor een nieuwe, gemotiveerde beslissing ten gronde. Aangezien het beroep momenteel aanhangig is bij de Geschillenkamer, moet worden benadrukt dat rekening moet worden gehouden met de toekomstige beslissing van de Geschillenkamer om ervoor te zorgen dat automatische internationale uitwisselingen van belastinggegevens, zoals die waarin het ontwerp voorziet, in overeenstemming zijn.

¹⁴ Met name het arrest van het Hof van 16 juli 2020, C-311/18, Facebook Ireland Ltd en Maximilian Schrems ("Schrems II-arrest") en het arrest van 24 februari 2022, C-175/20, Valsts ierēmumu dienests.

¹⁵ Richtsnoeren 2/2020 betreffende artikel 46, lid 2, punt a), en lid 3, punt b), van Verordening (EU) 2016/679 inzake doorgiften van persoonsgegevens tussen overheidsinstanties en overheidsorganen binnen en buiten de EER; beschikbaar via: https://www.edpb.europa.eu/system/files/2021-06/edpb_guidelines_202002_art46guidelines_internationaltransferspublicbodies_v2_nl.pdf.

9. Hieruit volgt dat, **om de rechtmatigheid te garanderen van de automatische uitwisselingen van financiële gegevens tussen de Belgische belastingadministratie en die van andere derde landen** die plaatsvinden in het kader van het Verdrag en het Multilateraal Akkoord (evenals de wet van 16 december 2015), **deze uitwisselingen moeten worden uitgevoerd in overeenstemming met een juridisch bindend en afdwingbaar instrument tussen hen dat passende waarborgen biedt, overeenkomstig artikel 46.2.a) van de AVG**. Met andere woorden het Verdrag en het Multilateraal Akkoord moeten - om als juridisch bindend en afdwingbaar instrument in de zin van artikel 46.2.a) van de AVG te kunnen worden aangemerkt - voorzien in een aantal minimumvereisten op het gebied van de bescherming van persoonsgegevens¹⁶.
10. Hoewel deze passende waarborgen niet als zodanig worden genoemd in artikel 46 van de AVG of in overweging 108, moeten zij in beginsel **ervoor zorgen dat personen van wie persoonsgegevens worden doorgegeven naar een derde land, een beschermingsniveau genieten dat nagenoeg gelijk is aan het niveau dat binnen de Unie wordt gewaarborgd door de AVG en dat dit beschermingsniveau niet in het gedrang komt**¹⁷. Deze minimumvereisten hebben met name betrekking op (1) definities van basisbegrippen, (2) basisbeginselen op het gebied van gegevensbescherming, (3) de rechten van de betrokkenen, (4) de beperking van de verdere doorgifte en uitwisseling van gegevens, (5) bruikbare rechtsmiddelen, (6) toezichtsmechanismen en (7) verantwoordingsplicht of "accountability".

1. Definities van basisbegrippen

11. Internationale overeenkomsten moeten duidelijke definities bevatten van de basisbegrippen met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens die relevant zijn voor de overeenkomst in kwestie. De richtsnoeren 2/2020 van de EDPB preciseren dat als internationale overeenkomsten naar deze begrippen verwijzen, zij de volgende belangrijke definities moeten bevatten:

¹⁶ De formulering van artikel 46.2.a) van de AVG lijkt in dit opzicht vrij duidelijk: *"De in lid 1 bedoelde passende waarborgen kunnen worden geboden [...] door een juridisch bindend en afdwingbaar instrument tussen overheidsinstanties of -organen"* (onderstreept door de Autoriteit) Zie ook de bovengenoemde richtsnoeren 2/2020 van de EDPB, punt 12; beslissing ten gronde nr. 61/2023 van de Geschillenkamer, punten 191 en volgende. Het arrest van het Marktenhof van 20 december 2023 lijkt niet te kunnen worden geïnterpreteerd als een betwisting van de vaststelling dat passende waarborgen moeten worden opgenomen in de internationale overeenkomst. Het Marktenhof vernietigt de genoemde beslissing nr. 61/2023 voor zover de Geschillenkamer niet heeft voldaan aan de motiveringsverplichting, waartoe zij verplicht was aangezien zij de Inspectiedienst om een verslag had gevraagd en niet heeft gemotiveerd waarom zij de vaststellingen of conclusies van dit verslag niet heeft gevolgd (punten 30 en volgende van het arrest van het Marktenhof).

¹⁷ Zie in dit verband het arrest van het HvJ-EU van 16 juli 2020, C-311/18, Facebook Ireland en Maximilian Schrems ("Schrems II-arrest"), punten 92 en 96, Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB, punten 6 en 12.

"persoonsgegevens", "verwerking van persoonsgegevens", "verwerkingsverantwoordelijke", "verwerker", "ontvanger" en "gevoelige gegevens"¹⁸.

2. Basisbeginselen op het gebied van gegevensbescherming

12. De partijen bij een internationale overeenkomst moeten zich er uitdrukkelijk toe verbinden de basisbeginselen van gegevensbescherming te waarborgen.
13. Beginsel inzake doelbinding¹⁹: Internationale overeenkomsten moeten duidelijk hun toepassingsgebied afbakenen en uitdrukkelijk en specifiek de doeleinden bepalen waarvoor de gegevens worden doorgegeven en verwerkt. Daarnaast moet worden gewaarborgd dat de gegevens niet verder zullen worden verwerkt voor onverenigbare doeleinden. Om elk risico op doelverschuiving te vermijden ("function creep") moet in deze overeenkomsten ook expliciet worden vermeld dat de doorgegeven gegevens niet voor andere doeleinden mogen worden gebruikt dan die welke uitdrukkelijk in de overeenkomst zijn vermeld, tenzij het doel verenigbaar is met het oorspronkelijke gebruik en de autoriteit die de gegevens doorgeeft, na kennisgeving, haar toestemming heeft gegeven.
14. In dit geval zou een gecombineerde lezing van de artikelen 1 en 22.2 van het Verdrag kunnen leiden tot een misverstand over de doelen die feitelijk worden nagestreefd met de automatische uitwisseling van belastinggegevens op internationaal niveau. Er zij op gewezen dat artikel 1 van het Verdrag, waarin het voorwerp van het verdrag en de daaronder vallende personen worden omschreven, bepaalt dat *"de partijen elkaar [...] administratieve bijstand verlenen in belastingzaken"* en dat deze bijstand *"in voorkomend geval door gerechtelijke instanties genomen maatregelen omvat"* (vertaald en onderstreept door de Autoriteit). Artikel 22.2 van het Verdrag, getiteld "Geheimhouding" bepaalt dat inlichtingen alleen worden verstrekt *"aan personen of autoriteiten (met inbegrip van rechtbanken en bestuurlijke of toezichthoudende instanties) die betrokken zijn bij de vaststelling, inning of invordering van de belastingen van die partij, bij procedures of strafrechtelijke vervolgingen met betrekking tot deze belastingen, of bij beslissingen in beroepszaken met betrekking tot deze belastingen, of bij het toezicht op het voorgaande"* (vertaald en onderstreept door de Autoriteit). Artikel 1 van het Verdrag lijkt dus alleen betrekking te hebben op administratieve bijstand, in voorkomend geval verleend door maatregelen die uitgaan van gerechtelijke instanties, terwijl artikel 22.2 breder lijkt, omdat het ook spreekt van "toezichthoudende instanties" en "strafrechtelijke vervolgingen". Gaat het dus om het invoeren van bijstand tussen belastingautoriteiten en rechtbanken met het oog op het vaststellen, innen en invorderen van belastingen, of gaat het ook om bijstand door toezichthoudende organen en/of

¹⁸ Punt 16 van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

¹⁹ Punten 15, 18 t.e.m. 20 van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

bijstand in strafrechtelijke procedures/onderzoeken? Idealiter zouden **het voorwerp van het Verdrag en de doeleinden** van de automatische gegevensuitwisselingen die op basis van het Verdrag plaatsvinden, **in voldoende duidelijke en nauwkeurige bewoordingen moeten worden geformuleerd, zodat zij niet voor een te ruime interpretatie door de betrokken staat vatbaar zijn** en hem bijgevolg niet te veel speelruimte kunnen geven.

Bovendien is de Autoriteit van mening dat bepaalde uitdrukkingen die in artikel 22.2 van het Verdrag worden gebruikt, zouden kunnen worden geïnterpreteerd als aantasting van het beginsel van doelbinding op grond van het feit dat ze vaag of onvoldoende nauwkeurig lijken. Wat wordt concreet bedoeld met "procedures": zijn het administratieve procedures? Gerechtelijke procedures? Wat betekent concreet "strafrechtelijke vervolgingen met betrekking tot deze belastingen": zijn dit strafrechtelijke vervolgingen naar aanleiding van elke inbreuk op de belastingwetgeving of alleen bepaalde inbreuken (en in dat geval, welke? Belastingfraude, belastingontduiking, witwassen, corruptie?)?

15. Beginsel van minimale gegevensverwerking en juistheid²⁰: de categorieën van persoonsgegevens die krachtens de overeenkomst worden doorgegeven en verwerkt, moeten duidelijk worden vermeld in de internationale overeenkomst, waarbij ervoor moet worden gezorgd dat deze vermelding alleen betrekking heeft op gegevens die toereikend en ter zake dienend zijn en beperkt blijven tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden doorgegeven en verder verwerkt²¹. In de praktijk betekent de naleving van dit beginsel het voorkomen van de doorgifte van ontoereikende of buitensporige gegevens.

Bovendien moeten de doorgegeven gegevens juist en geactualiseerd zijn ten aanzien van de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. Het is daarom belangrijk dat de internationale overeenkomst bepaalt dat de partij die de doorgifte uitvoert, erop toeziet dat de gegevens die krachtens de overeenkomst worden doorgegeven, juist en, in voorkomend geval, geactualiseerd zijn.

Bovendien moet in de overeenkomst zijn bepaald dat, als een van de partijen te weten komt dat er onjuiste of verouderde gegevens zijn doorgegeven of worden verwerkt, deze partij de andere daarvan onverwijld in kennis moet stellen. Ten slotte moet de overeenkomst waarborgen dat wanneer is bevestigd dat de doorgegeven of verwerkte gegevens onjuist zijn, elke partij die de gegevens verwerkt alle redelijke maatregelen neemt om die gegevens te rectificeren of te wissen.

16. In het onderhavige geval **is het daarom belangrijk ervoor te zorgen dat de noodzaak en de evenredigheid van elk van de in deel 2.2 van het Multilateraal Akkoord genoemde**

²⁰ Randnummer 21 t.e.m. 23 van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

²¹ Zie in dit verband ook het arrest van het HvJ-EU van 24 februari 2022, C-175/20, Valsts ierņemumu dienests, waarin het Hof oordeelde dat een belastingautoriteit niet op algemene en ongedifferentieerde wijze persoonsgegevens mag verzamelen, zelfs niet wanneer zij handelt in het kader van haar taak van algemeen belang met betrekking tot de bestrijding van belastingfraude, en moet de mogelijkheid overwegen om gericht gegevens te verzamelen aan de hand van specifieke criteria (punten 74 en 76).

gegevens ten aanzien van de beoogde doeleinden wordt gerechtvaardigd, idealiter in de memorie van toelichting bij de overeenkomst. Zo kan de vraag naar de noodzaak en de evenredigheid van de automatische mededeling van het saldo of de waarde van een te rapporteren rekening, om het doel van de vaststelling, inning of invordering van de betrokken belastingen daadwerkelijk te bereiken, bij gebreke van enige relevante rechtvaardiging, terecht worden gesteld. Deze vraag kan ook worden gesteld voor de mededeling van de geboorteplaats.

Bovendien kan, in het licht van het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-175/20, de vraag worden gesteld of het niet passend zou zijn de mogelijkheid te overwegen om de automatische uitwisseling van de gegevens in kwestie afhankelijk te maken van specifieke criteria (zoals bijvoorbeeld de aanwezigheid van ernstige aanwijzingen van een schending van de belastingwetgeving, van belastingfraude of belastingontduiking).

Bovendien lijken noch het Verdrag noch het Multilateraal Akkoord bepalingen te bevatten om de doorgifte van onjuiste, onvolledige of verouderde gegevens te voorkomen.

17. Beginsel van opslagbeperking²²: de internationale overeenkomst moet een clausule bevatten over de opslag van de gegevens. In deze clausule moet met name worden gepreciseerd dat persoonsgegevens niet oneindig worden opgeslagen, maar enkel worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren gedurende de tijd die noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze zijn doorgegeven en verder verwerkt.

Als in de nationale wetgeving nog geen maximale bewaartermijn is vastgelegd, moet deze maximale bewaartermijn worden vastgelegd in de tekst van de internationale overeenkomst.

18. Veiligheid en vertrouwelijkheid van de gegevens²³: de partijen van een internationale overeenkomst moeten zich ertoe verbinden de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de persoonsgegevens die het voorwerp uitmaken van doorgiften en verwerkingen die zij uitvoeren, te garanderen. Hiertoe moet de overeenkomst voorzien in de implementatie van passende technische en organisatorische maatregelen om de genoemde gegevens te beschermen tegen toegang ertoe, vernietiging, verlies, wijziging of ongeoorloofde verstrekking ervan, hetzij per ongeluk hetzij onrechtmatig. Bij het bepalen van het beveiligingsniveau moet rekening worden gehouden met de stand van de techniek en de uitvoeringskosten, maar ook met de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking, en met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen. Er dienen veilige communicatiekanalen (waarbij ook kan worden voorzien in versleuteling tijdens de gegevensdoorgifte) te worden ingesteld tussen de bevoegde overheden van de staten die partij zijn bij de overeenkomst, evenals mechanismen die gegevensinbreuken melden.

²² Punt 24 van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

²³ Punten 25 en 26 van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

De internationale overeenkomst kan er ook in voorzien dat indien een van de partijen verneemt dat een inbreuk in verband met persoonsgegevens plaatsvindt, zij de andere partij daarvan onverwijld op de hoogte brengt en redelijke en passende maatregelen treft om hieraan te verhelpen en de mogelijk negatieve gevolgen te beperken.

Aanbevolen wordt om het tijdschema voor de kennisgeving van een inbreuk in verband met persoonsgegevens en de procedures waarmee de betrokkene of de toezichthoudende autoriteit daarover wordt ingelicht, in de internationale overeenkomst vast te stellen.

19. In het onderhavige geval merkt de Autoriteit op dat overeenkomstig artikel 22.1 van het Verdrag *"inlichtingen die door een partij krachtens [het Verdrag] zijn verkregen, vertrouwelijk worden gehouden en op dezelfde wijze beschermd als inlichtingen verkregen krachtens de wetgeving van die partij en, voor zover nodig om het noodzakelijke niveau van bescherming van persoonsgegevens te waarborgen, in overeenstemming met de waarborgen die nader kunnen worden bepaald door de partij die de inlichtingen verstrekt, als zijnde vereist krachtens haar wetgeving"* (vertaald door de Autoriteit). De Autoriteit is van mening dat een dergelijke algemene bepaling met betrekking tot de beveiliging en de bescherming van uitgewisselde gegevens kan worden geïnterpreteerd als onvoldoende waarborg voor een gegevensbeschermingsniveau dat nagenoeg gelijk is aan het niveau dat door de AVG wordt gewaarborgd. In principe moet ervoor worden gezorgd dat de **passende waarborgen** die de internationale overeenkomst moet bevatten (en die in dit advies worden uiteengezet) **door een specifieke bepaling in de internationale overeenkomst in kwestie worden gedekt**. Bovendien kan de verwoording *"die nader kunnen worden bepaald"* zo worden uitgelegd dat de partij die de gegevens doorgeeft, de door haar wetgeving vereiste waarborgen kan eisen om het noodzakelijke niveau van bescherming van persoonsgegevens te waarborgen. Het is echter belangrijk om ervoor te zorgen dat de internationale overeenkomst wel degelijk een gegevensbeschermingsniveau garandeert dat nagenoeg gelijk is aan het niveau dat wordt gegarandeerd door de AVG en dat dit beschermingsniveau niet in gevaar wordt gebracht (en niet dat deze overeenkomst een dergelijk beschermingsniveau kan garanderen)²⁴.

Bovendien vereist deel 5.2 van het Multilateraal Akkoord weliswaar dat elke staat het OESO-secretariaat onmiddellijk op de hoogte stelt van elke inbreuk op de verplichting tot vertrouwelijkheid of de bescherming van persoonsgegevens, maar deze bepaling vereist niet dat elke staat passende maatregelen neemt om de doorgegeven gegevens te beschermen tegen toegang ertoe, vernietiging, verlies, wijziging of ongeoorloofde verstrekking ervan, hetzij per ongeluk hetzij rechtmatig.

3. Recht van de betrokkenen²⁵

²⁴ Deze opmerking geldt eveneens voor deel 5.1 van het Multilateraal Akkoord.

²⁵ Punten 27 en volgende van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

20. Overeenkomstig artikel 46.1 van de AVG en overweging 108 moet de internationale overeenkomst afdwingbare en bruikbare rechten voor de betrokkenen waarborgen. Dit betekent dat de overeenkomst alle rechten moet omvatten die de betrokkenen genieten, met inbegrip van de specifieke verbintenissen die de partijen zijn aangegaan om deze rechten te garanderen. Om deze rechten effectief te laten zijn, moet de overeenkomst mechanismen bevatten die ervoor zorgen dat ze in de praktijk worden toegepast. Ook moet elke inbreuk op de rechten van een betrokkene gekoppeld worden aan een passend rechtsmiddel.
21. Recht op informatie²⁶: de partijen moeten ervoor zorgen dat de internationale overeenkomst hun verplichtingen op het gebied van transparantie duidelijk beschrijft. Deze transparantieverplichtingen moeten met name informatie bevatten over de belangrijke elementen van de verwerking van hun persoonsgegevens, waaronder het doel en de rechtsgrond van de verwerking, de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke, de rechten van de betrokkenen (met inbegrip van de rechtsmiddelen) en de toepasselijke beperkingen. De richtsnoeren 2/2020 van de EDPB vermelden in dit verband dat voor het overheidsorgaan dat de doorgifte uitvoert, een algemene informatieve mededeling op de website niet volstaat. Dit orgaan moet de betrokkenen individueel informeren in overeenstemming met de kennisgevingsvereisten bedoeld in de artikelen 13 en 14 van de AVG, tenzij de internationale overeenkomst voorziet in uitzonderingen op deze individuele informatieverplichting, zoals uiteengezet in artikel 14.5 van de AVG.
22. Recht van inzage/op rectificatie/op beperking/van bezwaar²⁷: de internationale overeenkomst moet de betrokkene het recht garanderen om informatie te verkrijgen over alle hem betreffende persoonsgegevens die worden verwerkt, het recht van inzage van die gegevens, het recht om ze te rectificeren als ze onjuist of onvolledig zijn, het recht om ze te wissen als ze onrechtmatig zijn verwerkt of niet langer nodig zijn voor de doeleinden van de verwerking, het recht om de verwerking te beperken en, in voorkomend geval, het recht om bezwaar te maken tegen de verwerking om redenen die verband houden met zijn specifieke situatie.
- In voorkomend geval dient de overeenkomst een clausule te bevatten waarin wordt bepaald dat het ontvangende overheidsorgaan geen enkel besluit zal nemen dat is gebaseerd op een geautomatiseerd individueel besluit, met inbegrip van profilering, waaraan voor de betrokkene rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft. Wanneer het doel van de doorgifte de mogelijkheid voor het ontvangende overheidsorgaan omvat om uitsluitend op geautomatiseerde verwerking gebaseerde besluiten te nemen in de zin van artikel 22 van de AVG, moeten de nodige waarborgen in de overeenkomst worden vastgelegd. Deze

²⁶ Punten 29 en volgende van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

²⁷ Punten 33 en volgende van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

waarborgen omvatten het recht om geïnformeerd te worden over de redenen en de logica achter het besluit, om onjuiste of onvolledige informatie te corrigeren, om het besluit aan te vechten en om menselijke tussenkomst te verkrijgen.

23. Beperkingen van de rechten van de betrokkenen²⁸: Het is mogelijk om de rechten van de betrokkenen te beperken, mits wordt voldaan aan de vereisten van artikel 23 van de AVG. Deze beperkingen moeten daarom in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel zijn om een van de belangrijke doelstellingen van algemeen belang die in dit artikel worden opgesomd, te waarborgen, rekening houdend met de grondrechten en fundamentele vrijheden van de betrokkenen. Belangrijke doelstellingen van algemeen belang omvatten een belangrijk economisch of financieel belang van een lidstaat op belastinggebied. Als het de bedoeling van de partijen bij de overeenkomst is om de rechten van de betrokkenen te beperken, is het belangrijk dat de internationale overeenkomst voorziet in een dergelijke beperking, overeenkomstig artikel 23 van de AVG, en dat deze beperking alleen wordt gehandhaafd zolang de reden voor de beperking blijft bestaan.

24. In het onderhavige geval, met betrekking tot het internationaal wettelijk kader, blijkt uit deel 7.1.d) van het Multilateraal Akkoord dat dit Akkoord pas van kracht wordt als het Verdrag voor de twee betrokken staten in werking is getreden en als deze twee staten de vereiste kennisgeving hebben gedaan, met name wat betreft de naleving van de waarborgen voor de bescherming van persoonsgegevens. Uit de bijlage bij het adviesaanvraagformulier blijkt dat deze kennisgeving betrekking heeft op de rechten die aan belastingbetalers worden verleend (recht van inzage, op rectificatie en op wissing van gegevens) (en op de bewaartermijn van de gegevens). Het is belangrijk dat de **waarborgen in kwestie** - voor zover het de rechten van de betrokkenen betreft - **alle rechten omvatten** die betrokkenen genieten (evenals de mechanismen die de toepassing ervan in de praktijk garanderen, met inbegrip van passende rechtsmiddelen in geval van schending van deze rechten) en niet alleen het recht van inzage, het recht op rectificatie en het recht op wissing van gegevens.

Voorts is de Autoriteit van mening dat een algemene verwijzing, in deel 7.1.d) van het Multilateraal Akkoord, naar de "*waarborgen voor de bescherming van persoonsgegevens*" die in de voornoemde kennisgeving moeten worden opgenomen, zonder specifiek te vermelden welke waarborgen in die kennisgeving moeten worden opgenomen, niet volstaat om een beschermingsniveau te garanderen dat nagenoeg gelijk is aan het niveau dat door de AVG wordt geboden, in de context van de bedoelde automatische uitwisseling van belastinggegevens. Idealiter zou deel 7.1 van het Multilateraal Akkoord op zijn minst de passende waarborgen moeten preciseren (basisbeginselen

²⁸ Punt 40 van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

voor gegevensbescherming, rechten van de betrokkenen, rechtsmiddelen, enz.) die moeten worden gemeld en die niet onder een specifieke bepaling van het Multilateraal Akkoord vallen.

25. Wat het nationaal wettelijk kader betreft, preciseert artikel 14 van de wet van 16 december 2015 welke inlichtingen door elke financiële instelling worden meegedeeld aan elke betrokkene in het kader van de automatische gegevensuitwisseling op internationaal niveau. Krachtens artikel 14 van de AVG moet het recht op informatie betrekking hebben op de doeleinden, de ontvanger(s), de categorieën van gegevens, het bestaan van het recht van inzage en op rectificatie (zoals bepaald in artikel 14 van de voornoemde wet), maar ook op het recht om een klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit, het bestaan van het recht om wissing/beperking van de verwerking van hem betreffende gegevens te vragen en het recht om bezwaar te maken, de opslagperiode en het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van profilering, zoals bedoeld in artikel 22 van de AVG.

4. Beperking op verdere doorgifte en het delen van gegevens²⁹

26. Verdere doorgiften door het ontvangende overheidsorgaan aan ontvangers die niet door de internationale overeenkomst zijn gebonden, moeten in principe uitdrukkelijk van de internationale overeenkomst worden uitgesloten. Alleen in specifieke en uitzonderlijke omstandigheden kunnen de partijen het nodig achten om verdere doorgiften toe te staan, op voorwaarde dat het beginsel van doelbinding wordt nageleefd, dat dergelijke doorgiften onderworpen zijn aan de uitdrukkelijke voorafgaande toestemming van het overheidsorgaan dat de doorgifte uitvoert en dat de ontvangende derde zich ertoe verbindt dezelfde gegevensbeschermingsbeginselen en -waarborgen in acht te nemen als die waarin de internationale overeenkomst voorziet (om de continuïteit van het passende beschermingsniveau te waarborgen).

Dezelfde waarborgen moeten in principe gelden voor het delen van de persoonsgegevens binnen hetzelfde land.

27. Alvorens uitdrukkelijke toestemming te vragen aan het overheidsorgaan dat de gegevens doorgeeft, wordt aanbevolen dat de ontvanger voldoende informatie verstrekt over de categorieën van gegevens die hij wil doorgeven/delen, de redenen en de doeleinden waarvoor hij het nodig acht de persoonsgegevens door te geven/te delen, en de derde ontvangers.

28. In de richtsnoeren 2/2020 van de EDPB³⁰ staat ook dat de overeenkomst uitzonderlijke en bijzondere omstandigheden kan preciseren waarin het verder delen van gegevens kan plaatsvinden zonder voorafgaande toestemming van het overheidsorgaan dat de doorgifte

²⁹ Zie de punten 41 en volgende van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

³⁰ Zie punt 45 van de genoemde richtsnoeren.

uitvoert, bijvoorbeeld wanneer een dergelijk delen wordt vereist door de wetgeving van de ontvangende partij op grond van het feit dat het noodzakelijk is voor rechtstreeks gerelateerde onderzoeken/juridische procedures. Voordat gegevens worden gedeeld, moet het ontvangende overheidsorgaan verplicht worden het overheidsorgaan dat de gegevens doorgeeft te informeren over de betrokken categorieën van gegevens, de derde ontvangers en de rechtsgrond voor de verwerking. Wanneer dergelijke voorafgaande informatie gevolgen kan hebben voor de vertrouwelijkheidsverplichtingen uit hoofde van de wetgeving (bijvoorbeeld om de vertrouwelijkheid van een onderzoek te bewaren), moet de specifieke informatie zo spoedig mogelijk na het delen worden verstrekt en moet algemene informatie over de categorieën van gegevens, de derde ontvanger en de rechtsgrond regelmatig worden meegedeeld aan het orgaan dat de gegevens doorgeeft.

29. In het onderhavige geval wordt aanbevolen ervoor te zorgen dat de overheidsorganen die de gegevens ontvangen die automatisch worden doorgegeven in het kader van het Verdrag en het Multilateraal Akkoord, duidelijk worden geïdentificeerd door deze internationale overeenkomsten. Als deze overheidsorganen alleen de administratieve autoriteiten en, in voorkomend geval, de rechtbanken (met inbegrip van strafrechtbanken?) zijn, zal het delen van de betrokken gegevens met de "toezichthoudende organen" als bedoeld in artikel 22.2 van het Verdrag wellicht worden beschouwd als een verdere verwerking van gegevens die aan de bovengenoemde eisen is onderworpen.

5. Rechtsmiddelen³¹

30. Om de afdwingbare en bruikbare rechten van de betrokkenen te waarborgen, moet de internationale overeenkomst voorzien in een systeem dat die personen in staat stelt gebruik te blijven maken van beroepsmechanismen nadat hun gegevens zijn doorgegeven aan een derde land buiten de Europese Unie.

Ten eerste moeten betrokkenen die het slachtoffer zijn van een inbreuk op de bepalingen van de internationale overeenkomst een klacht kunnen indienen over de naleving van de overeengekomen waarborgen voor de bescherming van persoonsgegevens en die klacht effectief kunnen laten behandelen door een onafhankelijk toezichthoudend orgaan, waaronder, indien beschikbaar, een onafhankelijke gegevensbeschermingsautoriteit.

Ten tweede moet de internationale overeenkomst voorzien in rechtsmiddelen, waaronder vergoeding van (materiële en morele) schade als gevolg van een onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens³². Als het niet mogelijk is een bruikbaar rechtsmiddel te garanderen,

³¹ Punt 50 en volgende van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

³² Eenieder die van mening is dat zijn recht op privacy en op bescherming van zijn persoonsgegevens is geschonden, moet een doeltreffende voorziening in rechte krijgen voor een onafhankelijk en onpartijdig gerecht, overeenkomstig artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten

bijvoorbeeld vanwege beperkingen in het nationale recht of vanwege de specifieke status van het ontvangende overheidsorgaan, moet de internationale overeenkomst alternatieve garanties bieden die nagenoeg gelijk zijn aan die welke worden vereist door artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

31. Voor alle bovenvermelde beroepsmechanismen moet de internationale overeenkomst een verplichting bevatten voor de partijen om elkaar te informeren over het resultaat van de procedure, in het bijzonder als de klacht van een persoon wordt verworpen of als er geen beslissing wordt genomen.
32. In de richtsnoeren 2/2020 van de EDPB wordt verder gepreciseerd dat het beroepsmechanisme vergezeld moet gaan van de mogelijkheid voor het overheidsorgaan dat de gegevens doorgeeft, om de doorgifte van de persoonsgegevens op te schorten of te staken op grond van de internationale overeenkomst wanneer de partijen er niet in slagen een geschil in der minne te regelen, zolang het geschil niet op bevredigende wijze wordt geregeld door het ontvangende overheidsorgaan.
33. De Autoriteit is van mening dat de specifieke waarborgen waarnaar in deel 7.1.d) van het Multilateraal Akkoord wordt verwezen, een verbintenis van de ontvangende staat dienen te omvatten om dergelijke bruikbare en doeltreffende rechtsmiddelen in te stellen.

6. Toezichtsmechanismen³³

34. Om ervoor te zorgen dat alle verplichtingen uit hoofde van de internationale overeenkomst worden nageleefd, moet de internationale overeenkomst voorzien in onafhankelijk toezicht om na te gaan of de overeenkomst correct wordt toegepast en om inbreuken op de in de overeenkomst vastgelegde rechten te controleren.
35. Ten eerste moet de overeenkomst voorzien in intern toezicht met behulp waarvan de naleving van de overeenkomst wordt gewaarborgd. Elke partij bij de overeenkomst moet periodieke interne controles verrichten van de vastgestelde procedures en van de doeltreffende toepassing van de waarborgen waarin de overeenkomst voorziet. In het kader hiervan moeten de partijen samenwerken: reageren op elkaars vragen en mededeling van resultaten van de controle(s) aan de andere partij. Bovendien moet in de internationale overeenkomst de verplichting zijn opgenomen dat een partij de andere partij onverwijld op de hoogte brengt als zij om een of andere

van de mens. Een internationale overeenkomst die niet in een dergelijk rechtsmiddel voorziet, is waarschijnlijk in strijd met deze twee bepalingen.

³³ Punten 56 en volgende van Richtsnoeren 2/2020 van de EDPB.

reden niet in staat is de waarborgen in de overeenkomst daadwerkelijk te implementeren. In dat geval moet de internationale overeenkomst voorzien in de mogelijkheid om de doorgifte van persoonsgegevens op te schorten of te staken totdat het ontvangende overheidsorgaan laat weten dat het weer in staat is om te handelen in overeenstemming met de gestelde waarborgen. Het wordt ook aanbevolen dat het orgaan dat de gegevens doorgeeft de bevoegde nationale toezichthoudende autoriteit op de hoogte stelt van de verandering in de situatie en de opschorting of stopzetting van de doorgifte.

36. Ten tweede moet de internationale overeenkomst voorzien in onafhankelijk toezicht om ervoor te zorgen dat de partijen zich houden aan de in de overeenkomst vastgestelde bepalingen inzake de bescherming van persoonsgegevens. De noodzaak van een dergelijk toezichtsmechanisme vloeit rechtstreeks voort uit de artikelen 8 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en is sinds 2015 opnieuw bevestigd door het Hof van Justitie³⁴. De overeenkomst zou bijvoorbeeld toezicht door een bevoegde toezichthoudende autoriteit kunnen invoeren, indien deze bestaat in het derde land waarnaar persoonsgegevens worden doorgegeven. Ook zou in de overeenkomst de vrijwillige toezegging van de ontvangende partij kunnen worden opgenomen om samen te werken met de Belgische toezichthoudende autoriteit. Wanneer er geen toezichthoudende autoriteit bestaat die specifiek is belast met het toezicht op de wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens, moeten andere middelen worden gebruikt om een onafhankelijk, doeltreffend en onpartijdig toezichtsmechanisme vast te leggen.
37. De Autoriteit is ook van mening dat de waarborgen bedoeld in deel 7.1.d) van het Multilateraal Akkoord moeten voorzien in de instelling van dergelijke toezichtsmechanismen door de staat die de gegevens ontvangt.

7. Verantwoordingsplicht of "accountability"

38. Het is aan het overheidsorgaan van de lidstaat die de gegevens doorgeeft (indien nodig met de hulp van het ontvangende overheidsorgaan) om te beoordelen of de waarborgen die in de internationale overeenkomst zijn opgenomen in de praktijk kunnen worden nageleefd, rekening houdend met de mogelijke inbreuk op deze waarborgen door het juridisch kader van het derde land. Uit hoofde van zijn verantwoordingsplicht ("accountability") moet de verwerkingsverantwoordelijke kunnen aantonen dat hij actief en voortdurend de effectieve bescherming van de persoonsgegevens waarborgt door passende wettelijke technische en organisatorische maatregelen te treffen, deze te evalueren en indien nodig te actualiseren.

³⁴ Zie met name het Schrems II-arrest, punten 41 en 95; Advies 1/15 van 26 juli 2017 over de beoogde overeenkomst tussen de Europese Unie en Canada inzake de doorgifte en de verwerking van persoonsgegevens uit passagiersdossiers, punten 228 en volgende; Advies 1/17 over de Brede Economische en Handelsovereenkomst tussen Canada en de Europese Unie, punten 190 en volgende.

39. Deze verantwoordingsplicht omvat ook de verplichting om voorafgaand aan elke uitwisseling van gegevens te onderzoeken of voor een dergelijke verwerking een gegevensbeschermingseffectbeoordeling vereist is krachtens artikel 35.1 van de AVG.

OM DEZE REDENEN,

De Autoriteit

maakt geen inhoudelijke opmerkingen bij het voor advies voorgelegde ontwerp, maar beveelt de aanvrager ten eerste aan om in het kader van de onderhandelingen met het oog op de aanpassing van het Verdrag en het Multilateraal Akkoord, rekening te houden met de minimale vereisten inzake de bescherming van persoonsgegevens die in deze internationale overeenkomsten moeten worden opgenomen, zodat zij als juridisch bindend instrument kunnen worden beschouwd dat op dit gebied passende waarborgen biedt in de zin van artikel 46.2.a) van de AVG, en, in voorkomend geval, om de wet van 16 december 2015 aan te passen.

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur